Zilha (Tirat)

Oyunun Adı: Keşanlı Ali Destanı
Yazar: Haldun Taner

ZİLHA – Ne diyordum efendicağızıma söyleyim. Beni bu eve evladı manviyatlık aldılar. Bir çocuğu birde Şamamayı gezdiriyorum. İşim o kadar. Şamama evin köpeği. Burda medeniyet varmış be. Eskiden ayaklarımı aydan aya yıkardım. Hem de çorabımı çıkarmadan. Oldu olacak ikisi birden yıkansın diye. Şimdi her gün banyo yapıyorum. Allah'ın günü yıkanan deri ne kadar yumuşak oluyormuş meğer. Amonyak kokusuna öyle alışmışım ki, burada temiz hava ilkin ciğerlerime dokandı.

(Gider masanın üstünden bir resim alıp gösterir)

Filiz'in babası Bülent Bey, illetli fakir; karısı evden kaçmış. Adam da böyle sönmüş fenere dönmüş. İhya Bey doktorlara ne paralar yedirmiş, nafile… Melankoli diyorlar düşman başına. Bana bazen tuhaf tuhaf koyun gibi bakar. (taklidini yapar) Çok dokanıyor içime. Hani birinci perdede çişini bile unutan bunak profesör vardı ya, deli doktoruymuş meğer o. Küçük beye şimdi o bakıyor. İki de bir evde benim kılık kıyafetime bile karışır. Yok saçını şöyle tara, yok gözünü böye boya… Deli mi ne? İhya Bey buba adam. Tuttuğu altın olsun, neme lazım. Beni kızı gibi sever. Sen bizim evin maskotusun kız diyor. Uğur getiriyormuşum diye arada bir makas alır. Olacak artık o kadar. Madam olgaya tenbihat geçmiş. Bana oturup kalkma konuşma öğretsin diye. Kim bilir belkide iyi bir kısmet çıkarsa sevabına everecekler. Dünyada hayır sahabları daha ölmedi…

(kapı vurulur)

Madam galiba. Sen misin madamcığım, buyur…